

ENGLISH CONVERSATION

เทคนิคการฝึกพูดภาษาอังกฤษ

- * เทคนิคการฝึกพูดภาษาอังกฤษตามหลักภาษา
- * แก้ปัญหาไร้ศัพท์ รู้ไวยากรณ์แต่พูดอังกฤษไม่ได้สักที
- * เพียงแต่คุณรู้ศัพท์อังกฤษ คุณต้องพูดอังกฤษได้แน่นอน
- * ไม่ต้องท่องประโยคอังกฤษไปพูดเหมือนนกแก้วนกขุนทอง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นเรศ สุรสิทธิ์

B.A. (English) M.A. (English)

Ph.D. (English-Comparative Literature)

2 -- เทคนิคการฝึกพูดภาษาอังกฤษ -----

ENGLISH CONVERSATION

เทคนิคการฝึกพูดภาษาอังกฤษ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นเรศ สุรสิทธิ์

ISBN 974-90151-3-4

พิมพ์ครั้งที่ 5: มกราคม 2008

พิมพ์ครั้งที่ 6: มีนาคม 2010

All rights reserved. No part of this book may be reproduced or copied in any form or any means-graphic, electronic, or mechanical, including taping, or information storage and retrieval systems-without written permission of the publisher (Asst. Prof. Dr. Nares Surasith).

จัดจำหน่ายโดย บริษัท ดวงกลมสมัย จำกัด

15/234 ซอยเสือใหญ่อุทิศ ถนนรัชดาภิเษก แขวงจันทระเกษม เขต

จตุจักร กรุงเทพฯ 10900 โทร. 0-2541-7375,

0-2930-7733 โทรสาร 0-25417377, 0-2930-7733

Email: dktoday@inet.co.th

พิมพ์ที่ : บริษัท พี. เอส. เพรส จำกัด

5,7 หมู่ที่ 6 หมู่บ้านเจ้าพระยา ถนนพุทธมณฑลสาย 3 แขวงศาลา

ธรรมสพน์ เขตทวีวัฒนา กรุงเทพฯ 10170

โทร. 0-28896225-6

โทรสาร 0-2889-6592

คำนำพิมพ์ครั้งที่ 6

หนังสือ เทคนิคการฝึกพูดภาษาอังกฤษ เล่มนี้ ผู้เขียนตั้งใจจะเขียนมานานแล้วแต่โอกาสไม่อำนวยเพราะมีงานเขียนและงานสอนอื่น ๆ รอคิวอยู่จนไม่มีเวลา แต่พอมหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ให้โอกาสลาศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกทำให้ผู้เขียนมีโอกาสดูเดินทางไปต่างประเทศอีกหลายครั้งซึ่งแต่ละครั้งได้พบปะและสนทนากับนักศึกษาไทยที่เดินทางไปเรียนภาษาอังกฤษพิเศษในประเทศต่าง ๆ ซึ่งปัญหาใหญ่ของนักศึกษาเหล่านั้น (รวมถึงนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในประเทศไทย) คือรู้ศัพท์แต่ไม่รู้จะพูดภาษาอังกฤษได้อย่างไร ไม่รู้จะเริ่มอย่างไร เวลาไปเรียนตามโรงเรียนสอนภาษา อาจารย์ส่วนมากทั้งอาจารย์ชาวต่างชาติและอาจารย์ชาวไทยนิยมเปิดเทปการสนทนาภาษาอังกฤษให้ฟังหรือไม่ ก็ให้ท่องประโยคภาษาอังกฤษไปพูดกับชาวต่างชาติ ซ้ำร้ายไปกว่านั้นบางแห่งสอนเฉพาะประโยคที่เป็นแสง และการออกเสียง ทำให้นักศึกษาไทยไม่สามารถนำความรู้ที่ได้มาไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ที่พูดเช่นนี้เพราะตัวเองเป็นคนหนึ่งที่อยู่ในวงการการศึกษา อยู่ในวงการการสอนตามโรงเรียนภาษาและตามมหาวิทยาลัย สอนภาษาอังกฤษมาหลายปีทำให้เห็นปัญหาที่แท้จริงของนักศึกษาไทยที่อยากพูดภาษาอังกฤษได้แต่ไม่รู้จะทำอย่างไร เรียนพิเศษแล้วก็ยังไม่พูดได้ ไปอยู่ต่างประเทศแล้วพอกลับมาที่ลี้ม หรือบางครั้งไปอยู่ต่างประเทศแล้วก็พูดไม่ค่อยได้ บางคนท้อใจเลยตัดสินใจแต่งงานกับฝรั่งเลย แต่สามสี่เดือนผ่านไปฝรั่งพูดไทยได้ แต่ตัวเองภาษาอังกฤษยังงู ๆ ปลา ๆ บางคนพาลคิดว่าจะพูดภาษาอังกฤษได้ต้องเปลี่ยนศาสนา พวกนี้เป็นพวกบ้าเหมือนคนที่ไม่ส่งเสียพ่อแม่ที่เลี้ยงตัวเองมาแถมยังดบตีอีก คนพวกนี้คบไม่ได้

4 -- เทคนิคการฝึกพูดภาษาอังกฤษ -----

เหล่านี้คือปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักศึกษาไทยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ผู้เขียนมั่นใจว่าวิธีนี้คือวิธีที่ดีที่สุดและถูกต้องที่สุดที่จะทำให้ท่านผู้อ่านสามารถพูดภาษาอังกฤษได้อย่างเป็นระบบ ถูกต้องตามไวยากรณ์ และใช้สื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ และแน่นอนว่าหนังสือเล่มนี้แตกต่างจากหนังสือสนทนาภาษาอังกฤษที่วางจำหน่ายตามท้องตลาดแน่นอน เพราะเป็นเจ้าแรกและเจ้าเดียวในประเทศไทยที่นำเสนอเทคนิคการสนทนา วิธีการสนทนาตามหลักภาษาที่สามารถนำไปใช้ได้ตลอดชีวิตเรียนแล้วพูดได้แน่นอน แต่ต้องใช้เวลาในการฝึกและถ้าผู้อ่านรู้โครงสร้างในหนังสือเล่มนี้แล้วเพียงแต่ท่านได้ศัพท์ภาษาอังกฤษท่านก็สามารถพูดภาษาอังกฤษได้อย่างไม่จำกัด พูดได้ทุกเรื่องถามได้ทุกเรื่อง แตกต่างจากหนังสือสนทนาที่วางจำหน่ายตามร้านหนังสือทั่วไปที่ล้วนแต่เป็นการสอนแบบนกแก้วนกขุนทองทั้งสิ้น สอนให้ท่องจำประโยคต่าง ๆ ตามสถานการณ์ ซึ่งผู้เขียนหนังสือประเภทนี้หากินมาหลายสิบปีแล้วคนไทยยังพูดภาษาอังกฤษได้แบบงู ๆ ปลา ๆ นั้นแสดงว่าไม่ใช่วิธีที่ถูกต้อง ด้วยเหตุนี้ผู้เขียนจึงอยากขอทำให้ท่านพิสูจน์ด้วยการศึกษาและฝึกตามวิธีการที่นำเสนอในหนังสือ **เทคนิคการฝึกพูดภาษาอังกฤษ** และอีกเล่มหนึ่งคือ **เรียนอังกฤษอย่างไรให้พูดได้**

ท้ายที่สุดนี้ผู้เขียนขอขอบคุณท่านผู้อ่านทุกท่านที่สนับสนุนหนังสือทุกเล่มของผู้เขียนตลอดสิบกว่าปีที่ผ่านมา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นเรศ สุรสิทธิ์

B.A. (English) M.A. (English)

Ph.D. (English-Comparative Literature)

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	
สารบัญ	
PART I	
บทที่ 1 Introduction	11
เรียนภาษาอังกฤษเท่าไรก็พูดไม่ได้สักที	12
เรียนภาษาอังกฤษสี่ทักษะ	18
อย่าบ้าโฆษณา อย่าบ้าฝรั่ง	22
บทที่ 2 อักษรในภาษาอังกฤษ	26
อักษรพิมพ์ใหญ่ / อักษรพิมพ์เล็ก	27
อักษรตัวเขียนใหญ่ / อักษรตัวเขียนเล็ก	28
คำอ่านภาษาอังกฤษ	29
การเทียบเสียงสระและพยัญชนะภาษาอังกฤษ	31
สระและคำควบกล้ำ	33
พยัญชนะควบกล้ำ	34
วันในหนึ่งสัปดาห์ / เดือนในหนึ่งสัปดาห์	34
การนับตัวเลข	37

6 -- เทคนิคการฝึกพูดภาษาอังกฤษ -----

บทที่ 3 Parts of Speech	45
ส่วนประกอบของประโยค	45
Parts of Speech	48
บทที่ 4 การใช้ Present Simple	73
Present Simple Tense	74
หลักการเติม s, es	78
การใช้ Present Simple Tense	81
บทที่ 5 การใช้ Present Continuous	88
บทที่ 6 การใช้ Present Perfect	100
บทที่ 7 การใช้ Past Simple	110
บทที่ 8 การใช้ Future Simple	114
เปรียบเทียบการใช้ will+ V-1 กับ be + going to	121
การใช้ will และ shall	123
บทที่ 9 คำทักทาย คำกล่าวลา	126
คำทักทาย	126
การตอบคำทักทาย	130
การกล่าวลาก่อนจากกัน	138
บทที่ 10 หลักการสนทนาโดยใช้ Tenses โครงสร้าง 1	150
ขั้นตอนการเรียนรู้พูดภาษาอังกฤษ	156

ชนิดของประโยคคำถาม	157
วิธีแต่งประโยคคำถาม	159
ขั้นตอนการพูดเพื่อถามคำถาม	166
การตอบคำถามด้วย Yes/ No	172
การสร้างประโยคปฏิเสธ	176
ขั้นตอนการถามคำถาม Information	183
ขั้นตอนการฝึกถามคำถาม Wh	185
ความหมายและคำถาม Wh-Questions	190
การตอบคำถาม Wh-Questions	201
ตัวอย่างประโยคคำถามที่น่าสนใจ	202
แบบฝึกพูดประจำบท	212
บทที่ 11 หลักการสนทนาโดยใช้ Tenses โครงสร้าง 2	213
ขั้นตอนการเรียนรู้พูดโดยใช้ Present Continuous	214
ขั้นตอนการฝึกพูด	215
การสร้างประโยคคำถาม	219
ขั้นตอนการสร้างประโยคคำถาม	221
การตอบคำถาม	233
การตอบคำถาม Wh-Questions	237
แบบฝึกพูดประจำบท	239

8 -- เทคนิคการฝึกพูดภาษาอังกฤษ -----

บทที่ 12 หลักการสนทนาโดยใช้ Tenses โครงสร้าง 3	240
ขั้นตอนการเรียนรู้โดยใช้ Present Perfect	242
ขั้นตอนการฝึกพูด	243
การสร้างประโยคคำถาม	246
ขั้นตอนการสร้างประโยคคำถาม	246
การตอบคำถาม	253
การตอบคำถาม Wh-Questions	257
ประโยคคำถามที่น่ารู้	259
แบบฝึกพูดประจำบท	266
บทที่ 13 หลักการสนทนาโดยใช้ Tenses โครงสร้าง 4	267
ขั้นตอนการเรียนรู้โดยใช้ Past Simple	269
ขั้นตอนการฝึกพูด	271
วิธีแต่งประโยคคำถาม	274
ขั้นตอนการพูดเพื่อถามคำถาม	283
การสร้างประโยคปฏิเสธ	291
ขั้นตอนการถามคำถาม Information	299
ขั้นตอนการฝึกถาม Wh-	299
การตอบคำถาม	307
การตอบคำถาม wh-Questions	311

ประโยคคำถามที่น่ารู้	312
แบบฝึกหัดประจำบท	319
บทที่ 14 หลักการสนทนาโดยใช้ Tenses โครงสร้าง 5	320
ขั้นตอนการฝึกพูด	324
การสร้างประโยคคำถาม	328
ขั้นตอนการสร้างประโยคคำถาม	329
การตอบคำถาม	338
การตอบคำถาม Wh-Questions	342
ประโยคคำถามที่น่ารู้	344
แบบฝึกหัดประจำบท	348
บทที่ 15 REQUESTS/INVITATIONS/OFFERS	349
Requests	349
Invitations	355
Offers	356
บทที่ 16 100 ประโยคบอกเล่าที่น่ารู้	361
บทที่ 17 ตัวอย่างคำถาม คำตอบที่น่ารู้	375
คำถามเรื่องส่วนตัว	375
คำถามเกี่ยวกับงาน	385
คำถามทั่ว ๆ ไป	391

บทที่ 18 ตัวอย่างบทสนทนาที่น่ารู้	403
บทที่ 19 Vocabulary ศัพท์ที่น่ารู้	414
Nouns	415
Verbs	421
Adjectives	425
Adverbs	428
ศัพท์ทางธุรกิจ	429
APPENDIX 1 การเติม s, es	440
APPENDIX 2 โครงสร้างของ Tenses	444
APPENDIX 3 Irregular Verbs	460
APPENDIX 4 Spelling	474
APPENDIX 5 การออกเสียง	478
APPENDIX 6 ศัพท์เกี่ยวกับหน่วยงานต่าง ๆ	483
เฉลยบทฝึกพูดท้ายบท	497
หนังสืออ้างอิง	

บทที่ 1

INTRODUCTION (บทนำก่อนอ่าน)

หนังสือเล่มนี้เป็นหนังสือลำดับที่สิบสองของผู้เขียน ซึ่งสิบเอ็ดเล่มก่อนหน้านี้ได้รับการตอบรับอย่างดีมาๆ จากผู้อ่านทั่วประเทศ หนังสือที่กล่าวมาแล้ว จะเกี่ยวกับไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ การแปลภาษาอังกฤษเป็นไทย การสมัครงานและการสัมภาษณ์งาน การเขียนจดหมายธุรกิจและจดหมายส่วนตัว รวมถึงการสอบ TOEIC เป็นต้น หนังสือทุกเล่มเรียบเรียงและอธิบายเหมือนกับการสอนในชั้นเรียนซึ่งเป็นงานหลักของผู้เขียน โดยใช้ประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ตอนเรียนอยู่ระดับปริญญาตรี จนถึงปัจจุบัน ในทักษะภาษาทั้งสี่ทักษะคือ ฟัง พูด อ่าน เขียน นั้น ผู้เขียนเองมีความชอบและถนัดในทักษะการพูดมากที่สุด และด้วยเหตุที่เป็นคนชอบการพูด ในสมัยที่เรียนอยู่ในระดับปริญญาตรีนั้นได้ร่วมกับเพื่อนๆ ก่อตั้งชมรมภาษาอังกฤษ (English Club) และได้รับเลือกตั้งให้เป็นประธานชมรมภาษาอังกฤษหลายสมัยจนจบการศึกษาในระดับปริญญาตรี กิจกรรมของชมรมคือการไปเชิญฝรั่งที่มาเที่ยวในประเทศไทยตามสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ เช่น วัดพระแก้ว วัดอรุณ วัดโพธิ์ เป็นต้น มาพูด บรรยาย แลกเปลี่ยนประสบการณ์กับสมาชิกของชมรมทุกสัปดาห์ ทำให้ได้รับประสบการณ์จากฝรั่งมากและมีเพื่อนชาวต่างชาติ โดยเฉพาะจากอังกฤษและอเมริกาที่สนิทกันเป็นจำนวนมาก

ดังนั้นหนังสือเล่มนี้จึงเป็นการเรียนการพูดภาษาอังกฤษจากประสบการณ์ของผู้เขียนโดยตรง ซึ่งมั่นใจว่าจะช่วยผู้เรียนให้สามารถพูดภาษาอังกฤษได้อย่างดี เพียงแต่ผู้เรียนต้องทำความเข้าใจเนื้อหาและนำไปปฏิบัติให้ได้ หนังสือเล่มนี้จะนำสิ่งที่ต้องเรียนเพื่อความเป็นเลิศในการพูดภาษาอังกฤษมาอธิบายให้ครบถ้วน เช่น **Tenses, Parts of Speech** และส่วนประกอบอื่นๆ ซึ่งจำเป็นที่ผู้เรียนต้องรู้ ถ้าไม่รู้สิ่งเหล่านี้ ให้เรียนภาษาอังกฤษให้ตายก็ไม่เก่ง ไม่เก่งหมายความว่าใช้ภาษาได้ตามความรู้สึก ไม่ใช่ตามหลักภาษาที่ควรจะเป็น ดังนั้นหนังสือเล่มนี้จึงไม่ใช่หนังสือประเภทที่ท่องจำประโยคในสถานการณ์ต่างๆ ไปพูด แต่เป็นการเรียนภาษาอังกฤษครบวงจร ซึ่งจำเป็นต้องใช้เวลาในการเรียนบ้าง แต่ผลที่ได้มาคุ้มเกินคุ้ม

เรียนภาษาอังกฤษเท่าไรก็พูดไม่ได้สักที

เคยมีครั้งหนึ่งที่เรียนอยู่ระดับมัธยม ตัวผู้เขียนเองเริ่มอยากพูดภาษาอังกฤษให้ได้ หลายๆ ท่านแนะนำให้ไปซื้อหนังสือภาษาอังกฤษที่แบ่งเป็นชั่วโมงๆ ซึ่งผู้เขียนก็ได้ทำตามแต่ปัญหาเกิดกับตัวเองคือการสนทนากับฝรั่งนั้น เราสามารถพูดได้ตามที่ท่องไปเท่านั้น นอกนั้นเราพูดไม่ได้ และพอฝรั่งตอบมาเราก็กลับโต้ตอบไม่ได้ ที่สำคัญคือเวลาฝรั่งถามเราไม่รู้เลยว่าเขาถามอะไรเพราะประโยคที่เขาถามนั้นไม่ตรงกับประโยคที่เราท่องไว้ ผู้เขียนได้ทำการเรียนโดยวิธีนี้อยู่นานไม่ต่ำกว่าสองปี แต่สุดท้ายก็รู้ว่าวิธีนี้มีข้อจำกัดมากเกินไป เพราะไม่มีใครสามารถท่องประโยคภาษาอังกฤษทั้งหมดที่มีอยู่ในโลกได้ แค่ท่องศัพท์ก็จะตายแล้ว แม้ท่องได้เราก็ไม่สามารถนำมาผูกประโยค แต่งเป็น

ประโยคถามตอบเพื่อการสนทนาได้ เพราะเราไม่รู้วาคำไหนคือคำนาม คำไหนคือคำกริยา คำไหนคือคำคุณศัพท์ เป็นต้น และไม่รู้วาคำศัพท์นี้ควรวางตรงไหนเวลานำมาพูด ส่วนมากเรามักจะนำภาษาอังกฤษมาแต่งแบบไทยๆ คือเรียงลำดับไปเรื่อย ๆ ซึ่งเป็นวิธีที่ผิดอย่างมาก ด้วยเหตุนี้ผู้เขียนจึงสรุปกับตัวเองว่าวิธีนี้ไม่เหมาะกับตัวเอง เพราะมีข้อจำกัดมาก ไม่สามารถแต่งประโยคได้หลากหลายตามที่ต้องการ การเรียนวิธีนี้เป็นการเรียนแบบไม่มีหลักการ เป็นการเรียนแบบนกแก้วนกขุนทอง เพราะต้องการพูดภาษาอังกฤษให้ได้ภายในวันเดียว เหมือนคนที่อยากรวบรวบภายในวันเดียวเลยต้องซื้อหอย

เมื่อเข้าเรียนในระดับปริญญาตรี ทำให้ได้อ่านตำราภาษาอังกฤษมากขึ้น ได้โต้ตอบกับครูอาจารย์ที่เป็นชาวต่างชาติ ซึ่งบรรยายเป็นภาษาอังกฤษ ทำให้เกิดปัญหากับผู้เขียนอีก คือเวลาอาจารย์บรรยายเราฟังไม่ทัน ที่ฟังไม่ทันเพราะเรามัวแต่แปลตามประโยคที่อาจารย์บรรยาย ถ้าติดศัพท์ใดก็จะคิดเกี่ยวกับศัพท์นั้น ในขณะที่คิดหาความหมายของศัพท์นั้นอาจารย์ก็บรรยายไปเรื่อย ๆ เป็นประโยคหรือสองประโยคแล้วทำให้ไม่สามารถฟังคำบรรยายเข้าใจได้ ยิ่งทำให้ตัวเองมองตัวเองว่าวิธีที่เรียนพูดโดยการท่องจำแต่ละประโยคมาพูดนั้นไม่เหมาะกับตัวเอง ซึ่งอาจจะไม่เหมาะกับนักศึกษาไทยด้วยก็ได้

สิ่งที่ผู้เขียนตั้งคำถามให้กับตัวเองในขณะนั้นคือ เวลาฝรั่งพูดเขาแปลเป็นภาษาอะไรก่อนหรือแปลก่อนแปลเป็นภาษาอังกฤษ? ที่ถามอย่างนี้เพราะขณะนั้นเวลาเราจะพูดอะไรก็จะพยายามนึกถึงภาษาไทยก่อน แล้วจะนึกถึงประโยคภาษาอังกฤษที่ท่องไว้ และเวลาฟังฝรั่งพูดเราก็จะแปลตาม ซึ่งเท่ากับเราทำงานสองอย่างในเวลาเดียวกัน พอหวนกลับมาคิดถึงตัวเราเองที่ใช้ภาษาไทยก็นึกเอาเองว่า เวลาเราพูดภาษาไทย เราแต่งประโยคเป็นภาษาอะไร

ก่อนหรือเปล่าก่อนที่จะแต่งประโยคภาษาไทยออกมา ไม่ว่าจะเป็นการอธิบายแนวคิดเรา การถามคำถาม การตอบคำถาม เราต่างไม่ได้แต่งเป็นภาษาอะไรก่อนทั้งนั้น จึงถามตัวเองว่า ทำไมเราเข้าใจ ทำไมพูดได้และสามารถพูดได้ดีด้วย จึงให้คำตอบกับตัวเองว่า ฝรั่งเวลาเขาพูดภาษาอังกฤษเขาคงไม่ได้แต่งเป็นภาษาอื่นเหมือนกันแต่พูดภาษาเขากลับมาเป็นประโยคเลยเหมือนเราพูดภาษาไทย เวลาฟังก็จะเป็นเช่นเดียวกับเวลาเราฟังภาษาไทย ดังนั้นคำตอบตอนนี้ที่ผู้เขียนมีให้กับตัวเองคือ เวลาเราพูดเราต้องทำเหมือนฝรั่ง หรือเหมือนเราพูดภาษาไทย แต่คำถามคือ จะทำอย่างไร (วิธีการ) การฟังก็เช่นกัน ผู้เขียนเจอปัญหากับตัวเองคือฟังแล้วแปลไม่ทัน เมื่อแปลไม่ทันก็ทำให้ฟังไม่เข้าใจ เมื่อฟังไม่เข้าใจก็ท้อ ข้อคิดที่ผู้เขียนคิดได้คือเวลาฝรั่งฟังภาษาของเขา เขาต้องแปลเป็นภาษาอะไรก่อนหรือเปล่า คำตอบคือ ไม่ ซึ่งเหมือนกับเวลาเราฟัง ไม่ว่าจะเป็นฟังการบรรยาย ฟังคู่สนทนาของเราพูดเราไม่เคยแปลเป็นอีกภาษาหนึ่งเลย เช่นคนที่มาจากภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ หรือภาคใต้ เวลาฟังคนพูดภาษาไทย เราที่มาจากทุกภาคต่างก็มีภาษาท้องถิ่นของตัวเองเป็นภาษาที่หนึ่งคือเป็นภาษาแม่ แต่ว่าเรากลับไม่เคยแปลภาษาไทยเป็นภาษาท้องถิ่นของเราอีกเลย ถามว่าเพราะอะไรเราจึงสามารถเข้าใจได้ คำถามของผู้เขียนที่มีกับตัวเองคือ จะทำอย่างไรจึงจะเอาตัวเองไปนั่งอยู่ในตำแหน่งของฝรั่งได้ หรือนั่งอยู่ใกล้เขามากที่สุดได้

พูดมาถึงตรงนี้ ผู้อ่านคงทราบว่าตัวเองมีปัญหาอย่างไรที่ผู้เขียนเจอมาตอนเรียนอยู่ระดับปริญญาตรีหรือเปล่า ถ้าเหมือนกันมีทางแก้ครับ ด้วยการที่ผู้เขียนอยากเห็นคนไทยพูดภาษาอังกฤษได้มากขึ้นและถูกต้อง โดยไม่ต้องเสียค่าเล่าเรียนไปเรียนเมืองนอกเมืองนาเสียเงินไปมากมาย บางรายได้ภาษา

พูดอย่างเดียวกลับมาส่วนภาษาเขียนและภาษาอ่านนั้นแทบไม่รู้เรื่อง ความจริงแล้วรัฐบาลไทยทุกรัฐบาลต่างก็สนับสนุนการท่องเที่ยวทั้งนั้น และแต่ละปีมีฝรั่งมาเที่ยวเมืองไทยหลายแสนคน ดังนั้นเราจึงควรหาประโยชน์จากนักท่องเที่ยวเหล่านั้นให้ได้ ไม่ใช่จะเอาแต่เงิน เราควรมองที่ความรู้และประสบการณ์ที่เขาจะนำมาให้เรา และสิ่งที่เราควรทำคือการอธิบายศิลปวัฒนธรรมไทยให้เขาทราบด้วย ไม่ใช่จะรับเอาวัฒนธรรมเขาแบบไม่ลืมหูลืมตา

กลับมาเข้าเรื่องปัญหาการพูด การฟัง ตามที่กล่าวไว้ข้างต้นอีกที หลังจากได้ข้อสรุปตามที่กล่าวข้างต้นแล้ว ผู้เขียนก็คิดว่า เราต้องฝึกพูดโดยไม่ต้องแปลเป็นภาษาไทย แต่การฝึกด้วยวิธีนี้ต้องอาศัยโครงสร้างของภาษาที่ดี ถ้ามีแต่ศัพท์ภาษาอังกฤษในหัว มันแทบเป็นไปไม่ได้เลยสำหรับนักศึกษาต่างชาติที่จะไม่แต่งประโยคเป็นภาษาตัวเองหรือภาษาไทยก่อนๆ แปลเป็นภาษาอังกฤษ (บางครั้งฝรั่งคอยฟังเราอธิบายจนเบื่อเพราะเรานึกประโยคไม่ออก) เมื่อนึกถึงเวลาพูดเรากลับอะไรมากที่สุด ในเวลานั้นสิ่งที่ผู้เขียนกลัวมากในเวลาพูด หรือจะพูดคือกลัวพูดผิดไวยากรณ์ ถัดมาคือกลัวออกเสียงไม่ถูก แต่สำหรับการออกเสียงไม่ถูกเป็นเรื่องรอง เพราะถ้าพูดไม่ได้ก็ย่อมออกเสียงไม่ได้ ดังนั้นไวยากรณ์ หรือโครงสร้างซึ่งเป็นหลักของการพูดจึงเป็นเรื่องใหญ่กว่า ด้วยเหตุนี้ผู้เขียนจึงเริ่มเรียนภาษาอังกฤษที่เป็นภาษาอังกฤษจริงๆ นั่นคือไวยากรณ์ หรือโครงสร้างภาษา ความจริงแล้วโครงสร้างภาษาหรือไวยากรณ์นั้นมันเรื่องใหญ่ มันมีเยอะแต่หลังจากศึกษาอย่างจริงจัง ก็ทำให้ผู้เขียนเกิดความเข้าใจ และหาทางออกให้กับตัวเองได้ว่า หัวใจสำคัญของการฟังการพูดภาษาอังกฤษคือ Tenses จากนั้นผู้เขียนก็นำ Tenses มาใช้ฝึกการพูด

การเขียน การอ่าน จึงทำให้ผู้เขียนมีวันนี้ ทั้งๆ ที่เมื่อก่อนเป็นคนไม่ชอบภาษาอังกฤษ ชอบและเก่งวิชา คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ มากกว่า

สิ่งที่อยากบอกผู้อ่านว่าทำไมไวยากรณ์ โดยเฉพาะ **Tenses** มีความสำคัญและเป็นสูตรสำเร็จให้ผู้เขียนใช้ในการศึกษาเล่าเรียน (ตอนนี้กำลังเรียนปริญญาเอกที่มหาวิทยาลัย Madras ประเทศอินเดีย สาขาวรรณคดีเปรียบเทียบ Comparative Literature) การสอนภาษาอังกฤษ รวมถึงการแต่งตำราภาษาอังกฤษจนถึงทุกวันนี้ เพราะ **Tenses** เป็นโครงสร้างหลักของภาษาอังกฤษ ที่สำคัญคือ **Tenses** ที่นำมาใช้สำหรับการพูดนั้นไม่จำเป็นต้องมากมายแค่ 5 **Tenses** ก็ทำให้เก่งการพูดภาษาอังกฤษได้แล้ว แต่เมื่อพูดถึง **Tenses** ก็ต้องพูดถึง **Parts of Speech** ด้วยเพราะ **Parts of Speech** แปลว่า ส่วนประกอบของคำพูด หรือส่วนประกอบของประโยคหรือวลีเพื่อใช้พูด อ่าน เขียน ดังนั้นถ้าอยากพูดภาษาอังกฤษให้ได้ดีจำเป็นต้องเรียน **Parts of Speech** เพราะนี่คือการสร้างฐานที่มั่นคง ให้กับผู้เรียนภาษา เมื่อฐานแน่นแล้ว การพูด การเขียน การอ่าน รวมถึงการฟังย่อมพัฒนาได้เร็วและถูกต้องด้วย การเรียนพื้นฐานเหล่านี้ผู้เขียนจะนำเฉพาะส่วนที่จำเป็นเท่านั้นมาอธิบาย ให้เหมาะสมกับความประสงค์ที่อยากพูดภาษาอังกฤษอย่างรวดเร็วของผู้เรียน

เมื่อเราเรียนส่วนประกอบของคำพูดเข้าใจ คือเข้าใจว่ามันทำหน้าที่อะไรได้บ้าง เช่น **Noun** (คำนาม) **Pronoun** (คำสรรพนาม) **Adjective** (คำคุณศัพท์) **Verb** (คำกริยา) **Adverb** (คำกริยาวิเศษณ์) เป็นต้น เมื่อเข้าใจลักษณะของคำเหล่านี้แล้ว เวลาพูดก็แค่ นำคำศัพท์เหล่านี้วางลงใน **Tenses** ให้ถูกที่ถูกต้องเท่านั้น นั่นหมายความว่าผู้พูดได้ศัพท์มากเท่าไรยิ่งพูดได้

หลากหลายมากเท่านั้น การจำเพียงท่า Tenses เพื่อให้เป็นโครงสร้างสำหรับการนำศัพท์ที่จำได้มาวางลงในประโยคให้ถูกกาลถูกเวลา สามารถทำให้ผู้ฝึกเกิดความชำนาญ ซึ่งวิธีการหรือขั้นตอนต่างๆ เหล่านี้จะอธิบายพร้อมยกตัวอย่างเป็นบทๆ ไป เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน ส่วนการที่จะพูดโดยไม่แต่งเป็นภาษาไทยต้องใช้เวลาและการฝึกฝน หลังจากที่เรียน Parts of Speech เข้าใจแล้ว ผู้เรียนจะได้เรียนการฝึกการนำคำต่างๆ จาก Parts of Speech ไปเติมลงใน Tenses ที่จะนำมาใช้ฝึกพูด การฝึกพูดจะเริ่มจากง่าย ไปหายาก จากการแต่งประโยคเดี่ยวๆ ไปสู่การนำประโยคเดี่ยวๆ นั้นมารวมกันเป็น Passages พร้อมการฝึกนี้ผู้เรียนต้องพยายามนึกถึงคำภาษาอังกฤษเป็นภาษาอังกฤษ เช่น

table นึกถึงรูปร่างของมัน อย่าแปลตามหลังว่า โต๊ะ

chair นึกถึงรูปร่างของมัน อย่าแปลตามหลังว่า เก้าอี้

money ให้เข้าใจโดยธรรมชาติของมันโดยไม่ต้องแปล ว่าเงินเป็นต้น

ศัพท์อื่นๆ หลายแสนคำก็พยายามนึกโดยวิธีนี้ ไม่ใช่พูดอังกฤษที่แปลเป็นไทยที จะทำให้ติดนิสัยเวลาพูดจะต้องแปลก่อน เวลาฟังต้องแปลตาม ทำให้เสียเวลาและไม่ถูกวิธีสำหรับการเรียนภาษา อย่างไรก็ตามอย่าเพิ่งคัดค้านในขณะนี้ให้ลองทำอย่างเอาจริงตามวิธีที่แนะนำก่อนคุณจะรู้ว่ามันได้ผลหรือไม่ ตอนนี้ขอให้เปิดใจกว้างด้วย

เรียนภาษาอังกฤษสี่ทักษะ

ผมคงไม่สามารถบอกว่าวิธีที่ตัวเองนำเสนอในขณะนี้ดีที่สุด แต่อย่างน้อยวิธีนี้ทำให้เราค้นพบทางแก้สำหรับการเรียนภาษาอังกฤษแต่เล็กลงๆ แต่พูดไม่เป็นสำนึกที่ การเรียนภาษาควรเรียนให้ครบทั้งสี่ทักษะ คือ ฟัง (Listening) พูด (Speaking) อ่าน (Reading) เขียน (Writing) ทั้งสี่ทักษะนี้จะสนับสนุนกัน ทำให้เข้าใจภาษาได้เร็วขึ้นเหมือนเป็นการเรียนลัดที่ได้ผลเกินคาด

ตัวผู้เขียนเองตอนเรียนภาษาอังกฤษนั้น ในแต่ละวันจะเริ่มด้วยการอ่านหนังสือพิมพ์ **Bangkok Post** หรือไม่กี่ **The Nation** เมื่ออ่านจะเปิดศัพท์ที่ไม่รู้ ไม่เข้าใจ จากพจนานุกรม เมื่อเปิดแล้วจะจดไว้ในสมุดบันทึก วิธีจดคือ

ศัพท์	คำอ่านตามหลักภาษา	ความหมาย
clergyman		n. พระคริสต์
decency		n. ความเหมาะสม
wit		n. ความเข้าใจ, ปัญญา
delicacy		n. ความอ่อนแอ, ความแบบบาง
heroic		adj. กล้าหาญ
rot		vi., n. เน่า, เปื่อย
consign		vt. ส่งให้, ส่งไป
pyre		n. กองเพลิง, เชิงตะกอน
hymn		n. บทสวดสรรเสริญพระเจ้า

incite		vt. ยุ, เร้าใจ
embellish		vt. ทำให้งาม
vehement		adj. รุนแรง, รู้สึกรุนแรง
vehicle		n. ยวดยาน, สื่อ
imminent		adj. ใกล้, จวนเจี
remedy		vt.,n. เยียวยา, แก้โรค
inert		adj. เฉื่อย
quip		n. คำพูดเยียบแหลม
traitor		n. คนทรยศ
mode		n. วิธี, แบบ, สมัย
aggravate		vt. ทำให้หนักขึ้น
queer		adj. แปลก
adjourn		vi,vt. เลื่อนไป
negligent		adj. ละเลย, ทอดทิ้ง
indecision		n. ความไม่แน่ใจ
foster		v. ได้รับอุปถัมภ์มาแต่เด็ก
relevant		adj. ตรงปัญหา, สัมพันธ์กัน
subtract		v. ลบ, วิธีลบ, หัก
sequester		vt. อายัด, แยกออกไป
federal		n,a. สหรัฐ, สหพันธ์, รัฐบาลกลาง
inhalation		n. สูด, ดูด, อัด

mend		v. ซ่อม, แก้ไข
amid		pre. ท่ามกลาง
massacre		n,v. การฆ่าคนเป็นจำนวนมาก ๆ
annex		n. ข้อแนบท้าย, ใบแนบท้าย
cemetery		n. ป่าช้าฝังศพ
austerity		n. อดออม, ไม่ยื้มแยม, เคร่ง
bolster		n,vt. เบาะ, หมอน
liberalism		n. ลัทธิเสรีนิยม
stabilize		vi,vt. มั่นคง, เทียง
bid		n,vi. กล่าว, บอก, เชิญ, สั่ง, ประมูล
intervene		vi . เข้าแทรก
prejudice		n,v. อุปาทาน, อคติ, เสียหาย

(ส่วนหนึ่งของศัพท์จากสมุดโน้ตของผู้เขียนซึ่งมีประมาณ 9,000 คำศัพท์ ใช้เวลาอ่าน-จด-จำ อยู่ประมาณ 4 ปี)

ในวันต่อไปก่อนเริ่มอ่านหนังสือพิมพ์ จะอ่านศัพท์เหล่านี้หนึ่งรอบก่อนเสมอแม้จะเสียเวลาบ้างแต่ทำให้จำคำศัพท์ พร้อมการสกดได้ดีกว่าท่องอีกมาก เพราะการท่องนั้นเห็นศัพท์และความหมายเพียงครั้งเดียวนานไปทำให้ลืมได้ พอตอนบ่ายจะไปเรียน ในขณะที่เรียนนั้นก็พยายามใช้ภาษาอังกฤษที่ได้อ่านในตอนเช้ามาสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับครู อาจารย์ที่ท่านพูดภาษาอังกฤษได้ รวมถึงการพูดภาษาอังกฤษในกลุ่มของนักศึกษาที่เป็นสมาชิก

ชมรมภาษาอังกฤษด้วย เมื่อมีเวลาว่างจากการเรียน จำเป็นต้องออกไปหาชาวต่างชาติ ซึ่งในหนังสือเล่มนี้ขอใช้คำว่าฝรั่ง (จะมาจากชาติไหนก็ตาม) เพื่อพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นรวมถึงการเชิญมาบรรยายให้ความรู้กับสมาชิกชมรมภาษาอังกฤษ เมื่อถึงตอนเย็นก่อนนอนก็จะเขียนประสบการณ์ที่ได้ทำรวมถึงเรื่องราวต่างๆ ที่ประสบมาในวันนั้นเป็นภาษาอังกฤษ ผู้เขียนเริ่มปฏิบัติอย่างนี้ตั้งแต่เรียนอยู่ปริญญาตรีปีที่สองจนถึงเรียนปริญญาโทปีสอง ยิ่งไปกว่านั้นในช่วงวันหยุดเสาร์ อาทิตย์ จะทำหน้าที่เป็นอาจารย์สอนไวยากรณ์ให้กับเด็กๆ ฟรี พอานไปก็มีคนมาจ่ายเงินเรียนเองทำให้มีรายได้มีค่าเรียน นั้นหมายความว่าในแต่ละวันทักษะทั้งสี่ของภาษาอังกฤษจะถูกนำมาใช้ครบถ้วน และมีหลายครั้งที่มีโอกาสพาฝรั่งเที่ยวในประเทศไทย ได้ใช้ความรู้ธิบายศิลปวัฒนธรรมของไทยให้เขาทราบ ฝรั่งบางคนใจดีเห็นว่าเราเสียเวลาพาเขาเที่ยว ก่อนจากกันให้ทุนการศึกษาอีกก็มี ทั้งๆที่เราไม่ได้เรียกร้องเพราะวัตถุประสงค์หลักคือการฝึกภาษา

ที่พูดเช่นนี้ไม่ได้หมายความว่า จะอวดตัว แต่อยากจะบอกว่า การพูดภาษาอังกฤษนั้นไม่ใช่จะได้มาด้วยการอ่านหนังสือเพียงอย่างเดียว (เพราะถ้าไม่มีศัพท์ไม่มีโครงสร้างหรือหลักเกณฑ์ที่จะนำศัพท์เหล่านั้นมาประกอบกันให้เป็นประโยคแล้วจะแต่งประโยคภาษาอังกฤษให้ถูกต้องได้อย่างไร) ที่สำคัญที่สุดคือการฝึก ยิ่งฝึกยิ่งพัฒนา ยิ่งบ่ยิ่งเก่ง ที่บอกว่ายิ่งบ่าเพราะมีนักศึกษาหลายคนมาถามว่า หนูไม่รู้จะพูดภาษาอังกฤษกับใคร ไม่กล้าพูดกับฝรั่ง ทางแก้ของผู้เขียนคือคุณต้องบ่าพูดกับตัวเองเป็นภาษาอังกฤษ คิดเป็นภาษาอังกฤษ เพราะจะช่วยทำให้เกิดความชำนาญและความกล้า

อย่าบ้าโฆษณา อย่าบ้าฝรั่ง

นักศึกษารวมถึงผู้ปกครองหลายๆ ท่านบ้างตามกระแส พอมีหนังสือที่ลงโฆษณาโปรโมตกันหนักๆ ว่าสามารถทำให้เก่งภาษาอังกฤษได้ ก็ไปซื้อมาจนทำให้หนังสือของอาจารย์คนนั้นๆ ขายดิบขายดี แต่พอเอามาอ่าน (อ่านทุกเล่มและอ่านหลายรอบ) หนังสือที่คนเหมือนกันกันหนาเล่มนั้น ไม่ได้เสนอวิธีฝึกพูดภาษาอังกฤษแม้แต่ชนิดเดียว ร้ายกว่านั้นคือการนำปัญหาของนักศึกษา มาเล่าทั้งเล่ม ชำร่วยนำคำหรือสำนวนมาพูดให้ฟัง แล้วในชีวิตประจำวันในการติดต่อกัน การประชุม สัมมนา เป็นต้น สำนวนเหล่านั้นมันจำเป็นต้องใช้หรือไม่ เมื่อการแต่งประโยคเบื้องต้นยังไม่สามารถแต่งได้ อีกอย่างเน้นการออกเสียง โดยยกคำศัพท์หรือสำนวนมาออกเสียงให้ฟังแล้วให้ว่าตาม ปัญหาคือ ผู้เรียนแม้จะออกเสียงได้ดีขนาดไหนก็ตามถ้าคุณแต่งประโยคไม่เป็นก็อย่าหวังเลยว่าจะใช้ภาษาอังกฤษได้ดีและถูกต้อง พูดอย่างนี้ไม่ได้หมายความว่า การออกเสียงไม่สำคัญ ความจริงสำคัญแต่สำคัญน้อยกว่าการแต่งประโยค ภาษาอังกฤษ การออกเสียงจำเป็นต้องฝึกด้วยแต่ไม่ใช่ยกขึ้นมาเป็นอันดับแรกสุด มีฝรั่งที่คนมาเรียนภาษาไทย หรืออยู่ประเทศไทยหลายปี สามารถพูดภาษาไทยได้และพูดภาษาไทยเสียงเหมือนคนไทยจริงๆ เกือบทั้งหมดของฝรั่งที่พูดภาษาไทยได้เสียงเหนือทั้งนั้น ดังนั้นจึงไม่ใช่เรื่องที่ต้องกังวลใจถ้าจะมีใครพูดฝรั่งออกสำเนียงของชาติตัวเอง ผมยกตัวอย่างคนอินเดีย คนฟิลิปปินส์ คนพม่า คนจากประเทศแถบแอฟริกา เป็นต้น ต่างก็พูดภาษาอังกฤษได้ดีคือใช้ภาษาอังกฤษได้ถูกต้องแต่เป็นแบบฉบับของตัวเอง ที่เป็นเช่นนี้เพราะภาษาถิ่นของแต่ละคนจะมีอิทธิพลต่อการเรียนภาษาที่สองหรือสาม ยกเว้นคนที่เริ่มฝึก

ภาษาที่สองหรือสามตั้งแต่อายุน้อยจะทำได้เหมือนเจ้าของภาษามากกว่ามาเรียนตอนอายุมาก ผู้เรียนภาษาอังกฤษตอนอายุมากคือเลยยี่สิบปีไปแล้วไม่ต้องกังวลใจ คุณสามารถเรียนรู้และใช้ภาษาอังกฤษได้ดีมากเช่นกันแต่เสียงอาจถูกครอบงำโดยภาษาที่หนึ่งของตนเองซึ่งก็ไม่ใช่ปัญหาใหญ่ เพราะฝรั่งพูดเหนือเรายังเข้าใจ ความจริงภาษาคือเครื่องมือสื่อสารระหว่างบุคคลสองคนหรือจะก็คนก็ตามให้สามารถสื่อสารคือเข้าใจเนื้อความที่ต้องการสื่อสารนั้นได้ตรงตามความต้องการ ก็น่าจะเพียงพอ ที่พูดเช่นนั้นไม่ได้หมายความว่าเสียงไม่สำคัญ การที่จะสื่อสารได้ถูกต้องเข้าใจตรงกัน เสียงมีส่วนสำคัญ แต่การเรียนพูดภาษาอังกฤษไม่จำเป็นต้องเริ่มต้นหรือเน้นที่เสียงเพียงอย่างเดียว

ผู้เขียนเองเรียนพูดภาษาอังกฤษจากฝรั่ง (ความจริงเป็นการฝึกพูดฝึกฟัง ไม่ใช่สอนวิธีพูดโดยตรง) แต่ไม่เคยจ่ายเงินค่าเรียนแม้แต่หนึ่งเดียวเพราะฝรั่งที่มาสอนให้ในส่วนหนึ่งเป็นนักท่องเที่ยว ซึ่งท่านเหล่านี้ดีใจที่มีคนแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ สถานที่พัก ที่อยู่ที่กินรวมถึงศิลปวัฒนธรรมประจำชาติของไทยให้ทราบ เขาจึงเต็มใจที่จะนั่งคุยด้วยกับเรา ฝรั่งอีกกลุ่มหนึ่งคือพวกอยากให้เราเปลี่ยนศาสนาจากศาสนาพุทธเป็นศาสนาของเขา หน้าที่ของเขาคือสอนเราโดยใช้คำสอนของศาสนาของเขาสอนเป็นหลัก หน้าที่ของเราคือศึกษาเอาความรู้ด้านภาษาอังกฤษให้มากที่สุด ส่วนการเปลี่ยนศาสนาเป็นเรื่องใหญ่ของชีวิต เป็นหลักการของชีวิตคำสอนของศาสนาเราเรายังศึกษาไม่ครบเลย อย่าพูดถึงการปฏิบัติเลย แม้ศีลห้าเรายังปฏิบัติไม่ค่อยได้เลย ถ้าปฏิบัติได้ครบตามที่ศาสนาเราสอนไว้แล้ว ไม่ดีจึงจะเปลี่ยน แต่นี่คนผิดคือเราเองเพราะปฏิบัติไม่ได้หรือได้ไม่ครบ แล้วทำไมต้องเปลี่ยนไปนับถือศาสนาที่เราได้เรียนไม่กี่ปีและแทบไม่รู้คำสอนและประวัติความเป็นมาด้วย มีเพื่อนฝรั่งของผม

หลายคนเปลี่ยนมานับถือศาสนาพุทธ บางคนยอมบวชพระก็มี เพราะฝรั่งเขา
 เอาจริงจะนับถืออะไรเขาใช้เวลาในการพิสูจน์อย่างจริงจัง แต่มีคนหนึ่ง
 คิดว่าอยากพูดภาษาอังกฤษได้ต้องเปลี่ยนศาสนา ความจริงแล้วคนละเรื่องกัน
 คนที่คิดเช่นนี้คือพวกคนไม่มีความคิด ไม่สง่างาม และไม่มีความรู้ในเรื่อง
 ศาสนาของตัวเอง เมื่อเข้าไม่ถึงศาสนาก็เหมือนกับหลักปักชำโคลน ความจริง
 แล้วหนังสือเล่มนี้เป็นหนังสือเรียนพูดภาษาอังกฤษ แต่ที่โยงเข้าเรื่องศาสนา
 เพราะตัวผู้เขียนเองได้เห็นชาวต่างชาติจำนวนมากที่เรียกตัวเองว่าครูสอน
 ภาษาอังกฤษ แต่เบื้องหลังเป็นนักสอนศาสนาและใช้คนไทยกลุ่มหนึ่งเป็น
 เครื่องมือเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของศาสนาตัวเอง การเรียนภาษาอังกฤษ
 เหตุผลหนึ่งก็เพื่อรู้ทันเขา (คนต่างชาติ) เพื่อปกป้องประเทศชาติ (ชาติไทย)
 พระศาสนา (ศาสนาพุทธ) พระมหากษัตริย์ (พระมหากษัตริย์ไทยทุก
 พระองค์) แต่โปรดเข้าใจว่าฝรั่งที่ดีก็มีมากมาย ฝรั่งที่รักคนไทย รักเมืองไทย
 และที่สำคัญคือรักวัฒนธรรมไทย ฝรั่งเหล่านี้ควรที่เราจะมอบความเป็นเพื่อนที่
 ดีให้

เรื่องบ้าฝรั่งสำหรับคนไทยนั้นมีมานานแล้ว เวลาส่งลูกไปเรียนใน
 โรงเรียนก็จะเลือกโรงเรียนที่สอนเป็นภาษาฝรั่ง มีฝรั่งมาสอน ค่าเรียนแพง
 เท่าไรก็สู้ ไม่มีใครบอกได้ว่าถูกหรือผิด แต่นั่นคือสิ่งที่ดีที่พ่อแม่ปรารถนาจะ
 มอบให้ลูกๆ แต่ถามว่าค่าเรียนกับภาษาที่ได้มานั้นมันคุ้มหรือเปล่า มีฝรั่ง
 จำนวนมากที่มาเป็นครูสอนในบ้านเราไม่มีความรู้ดีพอ เพราะไม่ได้จบด้านที่
 สอนมาโดยตรง เปรียบแต่พูดภาษาอังกฤษได้เท่านั้น จำนวนหนึ่งไม่จบปริญญา
 ตรีแต่สอนตามสถาบันสอนภาษาและสถานศึกษาอื่นๆ ที่เน้นภาษาอังกฤษ
 เวลาฝรั่งพูดคนไทยก็เชื่อเพราะเขาเป็นฝรั่ง จากประสบการณ์ที่คบค้ากับฝรั่ง

มานานนั้นผู้เขียนพบว่า ฝรั่งเศสคนหนึ่งมีความรู้ดีมาก มีความชำนาญและความเข้าใจในวิชาที่สอนดีมาก อีกส่วนหนึ่งพูดภาษาอังกฤษได้อย่างเดียว ถ้าฝรั่งเศสคนนั้นมาจากบ้านนอกที่อยู่ห่างไกลจากเมืองหลวงและการศึกษาของเขาก็ไม่มากไม่เคยมีประสบการณ์การสอนมา เขาจะสามารถพูดให้ถูกต้องตามหลักภาษาศาสตร์หรือเปล่า เขาจะเอาวิธีอะไรมาสอนคนไทยให้พูดภาษาอังกฤษ คงมีวิธีเดียวคือให้นักเรียนไทยพูดตามเขา และออกเสียงตามเขา พอเรียนจบนักเรียนก็ได้การทักทายและจำได้อีกสักระยะสลับประโยค เหมือนการท่องจำไปพูดยังงั้น

ดังนั้นต่อไปการเรียนสนทนาภาษาอังกฤษไม่ว่าจะกับครูฝรั่งหรือครูคนไทยก็ต้องเลือก คือเมื่อเข้าเรียนแล้วถ้าครูฝรั่งหรือครูไทยท่านนั้นมีหลักการในการพูด มีบทฝึกที่จะนำไปสู่การพัฒนาด้านการพูดชัดเจน ครูท่านนั้นจะทำให้เราเก่งภาษาอังกฤษได้แน่นอน

จากที่กล่าวมาทั้งหมดนั้น ปัจจัยสำคัญที่สุดประการหนึ่งสำหรับการเรียนพูดภาษาอังกฤษ นอกเหนือจากวิธีการฝึกพูดที่ดี คือตัวผู้เรียนเอง ถ้าผู้เรียนขยันฝึก ขยันทำความเข้าใจ ขยันอ่าน ขยันพูด ขยันเขียน ขยันหาจุดอ่อนตัวเองเพื่อหาทางแก้ไข และพัฒนาให้ดีขึ้นเรื่อยๆ หรือใกล้เคียงเจ้าของภาษาให้มากที่สุด ผู้เรียนคนนั้นย่อมประสบความสำเร็จตามที่หวังไว้อย่างแน่นอน

หนังสือเล่มนี้ได้เสนอวิธีการฝึกพูดที่ถูกต้องตามหลักภาษา การใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน การสร้างประโยคบอกเล่า ประโยคคำถาม และการตอบปฏิเสธ ด้วยวิธีที่ง่ายและถูกต้องตามหลักภาษาเพื่อแก้ปัญหาของคนไทยที่เรียนภาษาอังกฤษแต่เล็กลงๆ ยังพูดภาษาอังกฤษไม่ได้สักที

บทที่ 2

อักษรในภาษาอังกฤษ

พยัญชนะในภาษาอังกฤษมีทั้งหมด 26 ตัว ใน 26 ตัวนี้แบ่งออกเป็นสระ (Vowels) 5 ตัว คือ A (เอ) E (อี) I (ไอ) O (โอ) U (ยู) ถ้ารวม Y (ไว) ที่สามารถใช้เป็นได้ทั้งสระและพยัญชนะด้วยก็เป็น 6 ตัว ส่วนที่เหลืออีก 20 ตัว เป็นพยัญชนะ เมื่อรวมสระและพยัญชนะในภาษาอังกฤษแล้วยังน้อยกว่าสระและพยัญชนะในภาษาไทยมาก ด้วยเหตุนี้อาจจะพูดได้ว่า การเรียนภาษาอังกฤษง่ายกว่าภาษาไทย

ผู้เริ่มเรียนภาษาอังกฤษจาก A,B,C,D.... ควรจะเริ่มต้นด้วยการฝึกเขียนอักษรภาษาอังกฤษ ซึ่งมีอยู่ 4 แบบ ให้ได้ก่อน คือ

1. แบบตัวพิมพ์ใหญ่ ซึ่งเป็นตัวอักษรที่ใช้มาก โดยเฉพาะใช้ขึ้นต้นประโยค ขึ้นต้นชื่อเฉพาะ เช่น Tom, Dang, Saisawad เป็นต้น
2. แบบตัวพิมพ์เล็ก เป็นตัวอักษรที่ใช้มากที่สุด โดยประโยคภาษาอังกฤษจะเขียนด้วยอักษรชนิดนี้ ไม่นิยมเขียนด้วยอักษรตัวพิมพ์ใหญ่ทั้งประโยคเพราะเป็นการไม่สุภาพ เช่น THIS IS MY BOOK AND THAT ONE IS YOURS. นิยมเขียนด้วยอักษรพิมพ์เล็ก ดังนี้ This is my book and that one is yours. เป็นต้น

3. แบบตัวเขียนใหญ่ เป็นอักษรที่ไม่นิยมนำมาใช้บ่อยนักจะมีใช้บ้าง ด้วยการเขียนจดหมายหรือเรื่องเล่าต่าง ๆ ด้วยลายมือ มีความหมายเหมือนกับตัวพิมพ์ใหญ่ทุกประการเพียงแต่วิธีเขียนแตกต่างกันเท่านั้น

4. แบบตัวเขียนเล็ก เป็นอักษรที่ใช้ในความหมายเหมือนกับการเขียนแบบตัวเขียนใหญ่ ซึ่งไม่เป็นที่นิยมมากนัก เวลามาใช้จะใช้เหมือนกับอักษรตัวพิมพ์เล็ก

อย่างน้อยสุดก่อนที่จะเข้าไปเรียนบทต่อ ๆ ไป ผู้เรียนต้องเขียนอักษรได้ทั้ง 4 แบบก่อน หรืออย่างน้อยต้องเขียน 2 แบบแรกให้ได้ก่อนเพราะเป็นพยัญชนะที่ต้องใช้

ในภาษาอังกฤษมีการเขียนอักษรอยู่ 4 ชนิด ดังนี้

อักษรพิมพ์ใหญ่

A	B	C	D	E
F	G	H	I	J
K	L	M	N	O
P	Q	R	S	T
U	V	W	X	Y
Z				

อักษรพิมพ์เล็ก

a	b	c	d	e
f	g	h	i	j
k	l	m	n	o
p	q	r	s	t
u	v	w	x	y
z				

อักษรตัวเขียนใหญ่

A	B	C	D	E
F	G	H	I	J
K	L	M	N	O
P	Q	R	S	T
U	V	W	X	Y
Z				

อักษรตัวเขียนเล็ก

<i>a</i>	<i>b</i>	<i>c</i>	<i>d</i>	<i>e</i>
<i>f</i>	<i>g</i>	<i>h</i>	<i>i</i>	<i>j</i>
<i>k</i>	<i>l</i>	<i>m</i>	<i>n</i>	<i>o</i>
<i>p</i>	<i>q</i>	<i>r</i>	<i>s</i>	<i>t</i>
<i>u</i>	<i>v</i>	<i>w</i>	<i>x</i>	<i>y</i>
<i>z</i>				

คำอ่านอักษรอังกฤษ

A <i>a</i> เอ	Ant แอนท์ มด
B <i>b</i> บี	Boy บอย เด็กชาย
C <i>c</i> ซี	Car คาร์ รถยนต์
D <i>d</i> ดี	Dog ด็อก สุนัข

E e อี	Egg เอ็ก ไช่
F f เอฟ	Fan แฟน พัดลม
G g จี	Guitar กีตาร์ กีตาร์
H h เอช	House เฮาส์ บ้าน
I I ไอ	Ice ไอซ์ น้ำแข็ง
J j เจ	Jar จาร์ เหยือก
K k เค	Key คีย์ กุญแจ
L l แอล	Lion โลออน สิงห์โต
M m เอ็ม	Monk มังคค์ พระ
N n เอน	Nun นัน ซึ่
O o โอ	Ox ออกซ์ วัวตัวผู้
P p พี	Pen เพน ปากกา
Q q คิว	Queen ครีน พระราชินี

R <i>r</i> อาร์	Rat แรท หนู
S <i>s</i> เอส	Singer ซิงเกอร์ นักร้อง
T <i>t</i> ที	Tiger ไทเกอร์ เสือ
U <i>u</i> ยู	Uncle อังเคิล ลุง
V <i>v</i> วี	Van แวน รถตู้
W <i>w</i> ดะเบิลยู	Whale เวล ปลาวาฬ
X <i>x</i> เอกซ์	X ray เอกซเรย์ เอกซเรย์
Y <i>y</i> วาย	Yak แยก วัวป่า
Z <i>z</i> แซด	Zoo ซู สวนสัตว์

การเทียบเสียงสระและพยัญชนะภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย

พยัญชนะ อังกฤษ	เทียบกับพยัญชนะไทย	ตัวอย่าง
b	บ	Boy บอย
c	ช ช ค ก	Cat แคท
d	ด	Dog ด็อก
f	ฟ ฟ	Fox ฟอกซ์
g	จ ย ก	Game เกม
h	ฮ	House เฮาส์
j	จ ย ช	Jar จาร์
k	ค ก	Key คีย์
l	ล	Liver ลิเวอร์
m	ม	Man แมน
n	น	Nun นั้
p	พ ป ผ	Pot พอต
q	ผสมกับ u = คว	Queen ควีน

r	ร	River ริเวอร์
s	ส ซ ศ ษ	Scout สเคาท์
t	ท ฐ ต ถ ฒ	Train เทรน
v	ว	Van แวน
w	ว	We วี
x	กข์ คข์ ซ	Xerox ซีร็อกซ์
y	ย ญ	Yam แยม
z	ซ	Zoo ซู

สระและสระควบกล้ำ

สระ ภาษาอังกฤษ	เทียบกับสระภาษาไทย	ตัวอย่าง
a (ar)	อะ อา	Art อาร์ท
i (ee)	อิ อี	King คิง
u	อุ อู อะ	Cut คัท put พุท
y	ไอ อาย	Why วาย, ไว
e	เอะ เอ	Bed เบด

ae (a)	แอะ แอ	Faery แฟรี่
o (o-e)	โอะ โอ	Phone โฟน
o (or)	เอะะ ออ	Song ซอง
oe (er)	เออะะ เออ	Teacher ทีเชอะะ
ia	เอียะ เอีย	Tiara ทีเียรา
ua	เอือ อัว	Dual ดวล, ดูอัล
uo	อัว	Duo ดูโอ
ai	ไอ อาย เอ	Thai ไท
au	เอา อาว	Fault เฟาลท์ ฟอลท์
ay	เอ	Say เซ
ea	อี	Sea ซี
ui	อุ อี	Fruit ฟรุท
oi	ออ	Oil ออยล์
ou	เอา อุ	Sound เซาต์, ซาวด์
oa	โอ ออ	Oak โอ๊ค

พยัญชนะควบกล้ำ

พยัญชนะ ภาษาอังกฤษ	เทียบพยัญชนะ ภาษาไทย	ตัวอย่าง
kh	ข ค ฆ	Khan คาน แคน
kn	น	Knap แนพ
ng	ง	Sing ซิง
ch (j)	จ ช	Change เซนจ์
th	ท ธ ถ ฒ	Thanks แธงค์
ph	พ ผ ฟ	Phone โฟน
-ck	ค	Clock คลอค
-ve	ฟ	Live ลีฟ

วันในหนึ่งสัปดาห์ (Days)

Sunday	วันอาทิตย์
Monday	วันจันทร์
Tuesday	วันอังคาร
Wednesday	วันพุธ

Thursday	วันพฤหัสบดี
Friday	วันศุกร์
Saturday	วันเสาร์

เดือนในหนึ่งปี (Months)

January	มกราคม
February	กุมภาพันธ์
March	มีนาคม
April	เมษายน
May	พฤษภาคม
June	มิถุนายน
July	กรกฎาคม
August	สิงหาคม
September	กันยายน
October	ตุลาคม
November	พฤศจิกายน
December	ธันวาคม

การนับตัวเลข

จำนวนนับ 1-10

จำนวนนับตัวเลข	ตัวเขียน	คำอ่าน
1	one	วัน
2	two	ทู
3	three	ทรี
4	four	โฟ
5	five	ไฟ
6	six	ซิกส์
7	seven	เซเวน
8	eight	เอท
9	nine	ไนน์
10	ten	เทน

จำนวนนับ 11-20

จำนวนนับตัวเลข	ตัวเขียน	คำอ่าน
11	eleven	อีเลฟเวน
12	twelve	ทเวลฟ์
13	thirteen	เธอทีน
14	fourteen	โฟทีน

38 -- เทคนิคการฝึกพูดภาษาอังกฤษ -----

15	fifteen	ฟิฟทีน
16	sixteen	ซิกส์ทีน
17	seventeen	เซเวนทีน
18	eighteen	เอททีน
19	nineteen	ไนน์ทีน
20	twenty	ทเวนตี

จำนวนนับ 21-30

จำนวนนับตัวเลข	ตัวเขียน	คำอ่าน
21	twenty-one	ทเวนตีวัน
22	twenty-two	ทเวนตีทู
23	twenty-three	ทเวนตีธรี
24	twenty-four	ทเวนตีโฟ
25	twenty-five	ทเวนตีไฟฟ์
26	twenty-six	ทเวนตีซิกซ์
27	twenty-seven	ทเวนตีเซเวน
28	twenty-eight	ทเวนตีเอท
29	twenty-nine	ทเวนตีไนน์
30	thirty	เธอตี

จำนวนนับ 31-40

จำนวนนับตัวเลข	ตัวเขียน	คำอ่าน
31	thirty-one	เธอตีวัน
32	thirty-two	เธอตีทู
33	thirty-three	เธอตีธรี
34	thirty-four	เธอตีโฟ
35	thirty-five	เธอตีไฟฟ์
36	thirty-six	เธอตีซิกซ์
37	thirty-seven	เธอตีเซเวน
38	thirty-eight	เธอตีเอท
39	thirty-nine	เธอตีไนน์
40	forty	โฟตี

จำนวนนับ 41-50

จำนวนนับตัวเลข	ตัวเขียน	คำอ่าน
41	forty-one	โฟตีวัน
42	forty-two	โฟตีทู
43	forty-three	โฟตีธรี
44	forty-four	โฟตีโฟ
45	forty-five	โฟตีไฟฟ์
46	forty-six	โฟตีซิกซ์

40 -- เทคนิคการฝึกพูดภาษาอังกฤษ -----

47	forty-seven	โฟตี้เซเวน
48	forty-eight	โฟตี้เอท
49	forty-nine	โฟตี้ไนน์
50	fifty	ฟิฟตี้

จำนวนนับ 51-60

จำนวนนับตัวเลข	ตัวเขียน	คำอ่าน
51	fifty-one	ฟิฟตีวัน
52	fifty-two	ฟิฟตีทู
53	fifty-three	ฟิฟตีธรี
54	fifty-four	ฟิฟตีโฟ
55	fifty-five	ฟิฟตีไฟฟ์
56	fifty-six	ฟิฟตีซิกซ์
57	fifty-seven	ฟิฟตี้เซเวน
58	fifty-eight	ฟิฟตี้เอท
59	fifty-nine	ฟิฟตี้ไนน์
60	sixty	ซิกซ์ตี้

จำนวนนับ 61-70

จำนวนนับตัวเลข	ตัวเขียน	คำอ่าน
61	sixty-one	ซิกซัต์วัน
62	sixty-two	ซิกซัต์ทู
63	sixty-three	ซิกซัต์ธรี
64	sixty-four	ซิกซัต์โฟ
65	sixty-five	ซิกซัต์ไฟฟ
66	sixty-six	ซิกซัต์ซิกซั
67	sixty-seven	ซิกซัต์เซเวน
68	sixty-eight	ซิกซัต์เอท
69	sixty-nine	ซิกซัต์ไนน์
70	seventy	เซเวนตี

จำนวนนับ 71-80

จำนวนนับตัวเลข	ตัวเขียน	คำอ่าน
71	seventy-one	เซเวนตีวัน
72	seventy-two	เซเวนตีทู
73	seventy-three	เซเวนตีธรี
74	seventy-four	เซเวนตีโฟ
75	seventy-five	เซเวนตีไฟฟ

42 -- เทคนิคการฝึกพูดภาษาอังกฤษ -----

76	seventy-six	เซเวนตี้ซิกซ์
77	seventy-seven	เซเวนตี้เซเวน
78	seventy-eight	เซเวนตี้เอท
79	seventy-nine	เซเวนตี้ไนน์
80	eighty	เอทตี้

จำนวนนับ 81-90

จำนวนนับตัวเลข	ตัวเขียน	คำอ่าน
81	eighty-one	เอทตี้วัน
82	eighty-two	เอทตี้ทู
83	eighty-three	เอทตี้ธรี
84	eighty-four	เอทตี้โฟ
85	eighty-five	เอทตี้ไฟฟ์
86	eighty-six	เอทตี้ซิกซ์
87	eighty-seven	เอทตี้เซเวน
88	eighty-eight	เอทตี้เอท
89	eighty-nine	เอทตี้ไนน์
90	ninety	ไนน์ตี้

จำนวนนับ 91-100

จำนวนนับตัวเลข	ตัวเขียน	คำอ่าน
91	ninety-one	ไนน์ตีวัน
92	ninety-two	ไนน์ตีทู
93	ninety-three	ไนน์ตีธรี
94	ninety-four	ไนน์ตีโฟ
95	ninety-five	ไนน์ตีไฟฟ์
96	ninety-six	ไนน์ตีซิกซ์
97	ninety-seven	ไนน์ตีเซเวน
98	ninety-eight	ไนน์ตีเอท
99	ninety-nine	ไนน์ตีไนน์
100	one hundred	วัน ฮันเดรด

จำนวนนับเกินหลักร้อย

จำนวนนับ ตัวเลข	ตัวเขียน	คำอ่าน
101	one hundred and one	วัน ฮันเดรด แอนด์ วัน
102	one hundred and two	วัน ฮันเดรด แอนด์ ทู
1,000	one thousand	วัน เทซันด์
1,001	one thousand and one	วัน เทซันด์ แอนด์ วัน
1,002	one thousand and two	วัน เทซันด์ แอนด์ ทู

44 -- เทคนิคการฝึกพูดภาษาอังกฤษ -----

2,000	two thousand	ทู เฮาซันด์
6,000	six thousand	ซิกซ์ เฮาซันด์
10,000	ten thousand	เทน เฮาซันด์
20,000	twenty thousand	ทเวนตี เฮาซันด์
50,000	fifty thousand	ฟิฟตี้เฮาซันด์
100,000	one hundred thousand	วัน ฮันเดรด เฮาซันด์
150,000	one hundred fifty thousand	วัน ฮันเดรด ฟิฟตี้ เฮาซันด์
1,000,000	one million	วัน มิลเลียน

หมายเหตุ: เครื่องหมาย ดั, ซั, ทำ เป็นต้น คือให้ออกเสียงคำนั้นด้วย
เบาๆ